

Road-Movie

DIRECTED BY **MARTIN JELÍNEK** WRITTEN BY **MARTIN JELÍNEK, VÍT ZAPLETAL** DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY **ALEŠ LNĚNIČKA, FILIP REJČ**
EDITOR **JANKA NEMČEKOVÁ** SOUND **TOMÁŠ DRAMUS** PRODUCTION DESIGNER **IVANA KANHÄUSEROVÁ** ASSISTANT DIRECTOR **MICHAEL KRAUS**
PRODUCED BY **ONDŘEJ ŠEJNOHA (STUDIO FAMU), KRISTÝNA KVĚTOVÁ** CAST **MATĚJ MERUNKA, AGÁTA KRYŠTŮFKOVÁ**
JOSEF LÁSKA, MATĚJ ANĎĚL, VÍT ROHR, TOMÁŠ HANÁK
WWW.ROAD-MOVIE.CZ

FAMU

Thun

MAGIC
★ LAB

BIOFILMS
RENTAL

| STUDENT | AGENCY |

AVON

charouz

LOGLINE

Jakub se s Ilonou znají od dětství a po dlouhé době se potkávají na maloměstě, odkud oba pocházejí. A protože ona je spontánní a on se nudí, vyrážejí spolu na cestu neznámo kam starým červeným Fordem.

TAGLINE

Cesta dvou mladých lidí do neznáma ve starém červeném Fordu.

SYNOPSIS

Jakub, spoluvlastník cestovní kanceláře Dolce Travel, odjíždí na víkend z Prahy do svého rodného města Telče, aby zde se svou rodinou oslavil narozeniny své matky. Potkává Ilonu, dávnou kamarádku z dětství, se kterou se neviděl několik let, a se kterou se vydává na spontánní a intenzivní výlet za hranice České republiky. Jejich zpočátku bezstarostná cesta, během které plánují jak utečou do Itálie sbírat meruňky, se postupem času stává pro oba spíše frustrující.

Film o současné generaci mladých lidí, jejich ztrátě orientace, absenci důležitých hodnot, cílů, fantazie a vlastního názoru.

BIO REŽISÉRA

BcA. Martin Jelínek se narodil v Jihlavě, Československu v roce 1988. Absolvoval bakalářský stupeň v oboru Hraná režie na FAMU, Filmové a televizní fakultě AMU v Praze v roce 2010. V tuto chvíli dokončuje magisterský stupeň ve stejném oboru. Studoval například pod Věrou Chytilovou, Janem Němcem nebo Petrem Markem.

Podílel se na scénářích k filmům jako Prach (rež. Vít Zapletal, 2015) nebo Cesta do Říma (rež. Tomasz Mielnik, 2015) – oba v soutěži na MFF KV 2015.

POZNÁMKA REŽISÉRA

Postavy v mém filmu nezažívají vysloveně dramatické nebo značně problematické dilema, skrze které by byli nuceni, chtět nechtě, jednat a rozhodovat se. Důležitá pro mě byla naopak naprostá obyčejnost a snad až banálnost nejen postav samotných, ale i situací, které sleduji. Díky absenci vnějšího motivu nebo tlaku se tak hlavní hrdina může sám ze sebe dobrat pocitu či myšlenky, že není se svým životem spokojen, zároveň ale není nucen s tím cokoli dělat, protože není nic v sázce. To otvírá prostor pro řadu otázek na mnoha úrovních a zároveň to do jisté míry ilustruje situaci dnešní mladé generace.

BLACK NIGHTS FILMS FESTIVAL STATEMENT (Giampietro Balia)

Jakub, co-owner of the agency Dolce Travel, leaves Prague and takes a weekend off from work to go back to his hometown Telč and celebrate his mother's birthday together with his family. Here he meets Ilona, an old childhood friend he hasn't seen in many years and with whom he goes on an intense and intimate road trip through Czech Republic and Austria.

Road movies are all about the main characters and their physical and inner journey – this film is no exception. Jakub and Ilona represent two different worlds and two apparently distant parallel lines that will never touch. But this journey is the intersection between Jakub's pragmatism and Ilona's spiritual freedom. During the course of a weekend Jakub's entire life is thrown into confusion and Ilona's explosive love for the simple joys in life forces him to reevaluate his whole down-to-earth approach.

The young director proves that he mastered the topos of the road movie genre and to be at ease working with the tools at his disposal. The film succeeds in its intent to entertain and to cautiously touch on existential topics and doubts that we all deal with on an everyday basis.

ROZHOVOR S REŽISÉREM - část

(autor: Vít Poláček)

Když se řekne road-movie, tak si každý představí svobodný a ne drahý film. Holka, kluk, kabriolet a dlouhá cesta na obzor. Vlastně do jisté míry americký žánr. Už to, že se tvuj film jmenuje Road-Movie, ale podle mě naznačuje jistý ironický odstup. Jak to máš s těmihle filmy? Máš rád nějakou konkrétní road-movie?

Ano, taky vnímám road-movie jako původem americký žánr, ale filmy, které mě napadají a které mi byly inspirací, americké paradoxně nejsou - Alice ve městech, V běhu času nebo třeba Bláznivý Petříček. Z těch amerických bych jmenoval asi jen The Brown Bunny. Evropská kinematografie se skrze žánry vždycky uměla dostat do větší hloubky, než ta americká, o rozvoji jazyka toho kterého žánru ani nemluvě. V případě našeho filmu ale nebyl samotný žánr road-movie výchozím bodem. Měli jsme pár motivů, které nás zajímaly, měli jsme postavy, částečnou představu o tématu nebo výsledný pocit, který jsme chtěli v divákovi iniciovat. Že bude celý film ryzí road-movie, se rozhodlo až v průběhu postupné dramaturgie filmu, kdy nám tento žánr začal čím dál více pomáhat v budování příběhu vstříc tomu, co chceme říct. A ony ve své podstatě archetypy, které jsi vyjmenoval v otázce - svoboda, holka - kluk - kabriolet, dlouhá cesta na obzor - ty jsme chtěli do filmu dostat přímo skrze postavy, tak, aby si ony samy uvědomovaly nebo žily s tím, že zažívají "svojí vlastní road-movie", tak jak ji mají, stejně jako diváci, ve svých představách zapsanou. Zda se nám to do filmu podařilo dostat, nevím, ale vzhledem k tomu, jak film končí, se případně dá mluvit o jisté dávce ironie.

Říkal jsi, že film Road-Movie nemá zabřednout do cool estetiky a má obsahovat závažný motiv - co je podle tebe ta cool estetika? A jaká podle tebe měla být estetika tvého filmu?

Vždy, když se o tom začnu s někým bavit, tak se dostanu na tenký led. Ono je třeba rozlišovat styl, zvolenou a tématem opodstatněnou formu a třeba právě onu cool estetiku, přičemž všechny tyto roviny se často nerozpoznatelně prolínají. A taky se do toho míchá otázka vkusu, takže takové názory jsou vždy částečně subjektivní. Obecně mi ale vadí filmy, u kterých lze odhadnout, že jsou natočené především kvůli estetice jako takové, a té se tu podřizuje i samotný obsah. Takové filmy jsou pak především efektní a diváky se snaží třeba přesvědčit, že něco takového ještě neviděli, nebo záměrně upomínají na jiné (třeba dobré) filmy s podobnou estetikou. Ve výsledku jde ale jenom o snahu udržet diváka za každou cenu v kině na základě "hezky", "zajímavě" nebo "podobně jako.." natočených či sestřihaných obrázků, a nikoliv o snahu udržet ho v kině kvůli tomu, co a proč se na plátně odehrává mezi postavama nebo v nich. Nebo třeba film Gravitace - to už ani není film, ale jenom design. (smích) Každopádně, estetika filmu, třeba i Road-Movie, by z mého pohledu měla být něčím, co jde ruku v ruce s obsahem, nebo spíš je ještě o půlkrok pozadu a pouze pomáhá onen obsah předat. Pokud je naopak před obsahem napřed, pak se může lehce stát, že ten film bude prázdný.

Rozumím. Estetice a filmové řeči jsi nadřadil to, aby divák pochopil sdělení. Jak jsi hledal rovnováhu mezi tím, aby bylo sdělení pochopitelné a tím, aby nebylo návodné? A myslíš si, že film má přinášet obecně nějaké sdělení? Co může být takovým sdělením a proč je pro Road-Movie tak důležité? A proč je sdělení obecně pro jakýkoli film důležité?

Klíč k oné rovnováze byl v našem případě v udržení divákova odstupů od obou hlavních postav v té které scéně nebo v té které části filmu. Nikdy to není čistá "er nebo ich" forma vyprávění, neustále to koliduje mezi jedním a druhým, s čímž někteří diváci můžou mít i problém, nebo alespoň ze začátku.

Pokud bych zvolil tvrdou a čistě pozorovací formu, pak by Road-Movie mohla lehce sklouznout k laciné moralitě, a naopak, pokud bych vše vyprávěl pouze skrz hlavního hrdinu, pak by to film myslím ochudilo o řadu ambivalentních otázek a bylo by to taky jednostrunné. Důležité je, že se po ústřední scéně pod hvězdami diváci rozdělí na dvě skupiny - na ty, kteří by "jeli" s Ilonou, a na ty, kteří fandí Jakobovi - a to by bez adekvátního divákova odstupu od postav, myslím, nešlo. Sdělení je široký pojem.

Film začíná v Telči. Proč zrovna tam?

Poblíž Telče jsem se narodil, vyrůstal tam a chodil tam do školy. To město znám a dramaturgicky i výtvarně se nám do filmu hodilo. A to jsou asi všechny důvody. Jo a jednou jsem odtamtud taky s kamarádkou vyrazil autem na spontánní výlet bez cíle, ale skočil relativně záhy kvůli upadlému kolu. Naštěstí! Co kdybych se dostal do stejné situace jako náš hlavní hrdina? (smích)

Ty bys s Ilonou nejel? Jak by ses rozhodl ty?

V tom je právě ta ambivalence. Je zajímavé nad tím už jenom přemýšlet, dostanete se k zajímavým otázkám o sobě samém nebo třeba i o svých známých, které si v té situaci představíte. Jako na dlani se před Vámi otevře celý Váš současný život. Jeden z profesorů mi vytýkal, že ten film postrádá základní dramatický prvek, neboť tam není nic v sázce. Scénář jsme ale psali tak, že ono drama je posunuté do jiné roviny, ve které rozhodování probíhá právě na úrovni, zda vůbec něco vsadit. Když nic nevsadíte, tak se sice nic neděje, ale taky nemůžete hrát.

Já osobně si myslím, že právě ta ideová rovina je tu napínavější, než klasický dramatický oblouk. Ilona s Jakobem hodně diskutují o přístupu k životu. O hledání jeho podstaty, o svobodě, o konzumu, ale třeba i o kapitalismu. Jejich postoje mi ale nejvíc ze všeho připomínají nějakou středověkou disputaci, kde mají obě strany svou logiku, ale i zároveň docela vyhraněnou pozici. Kde se nacházíš v té diskuzi ty? Zajímá tě spíš pokládat otázky a rozvíjet diskuzi, ze které nevíš, co vzejde, nebo hledáš v Road-Movie i konkrétní odpovědi?

Kdo četl Huizingu, ten ví, že středověk stále trvá. Nebo alespoň u nás v Praze ano. (smích) Nicméně, důležité pro nás bylo pochopit způsob přemýšlení, chápání věcí a také vnímání sebe sama v nejrůznějších kontextech u obou hlavních postav. Z toho pak samy vylezou ony rozdíly a kontrasty mezi nimi stejně jako i to, co mají naopak společného, ale třeba o tom neví. Já osobně se pak v té "diskuzi" nacházím spíš v pozici, kdy mě nejvíc zajímá spíš možné ovlivnění se navzájem mezi nimi a to, co z toho lze vyvodit, než příklonění se k tomu či onomu pohledu na život. To je také důvod, proč v poslední části filmu sleduju ještě relativně dlouho postavu Jakuba, i když už je zdánlivě po všem. U scénáře nebo i při natáčení jsem pak s nadsázkou říkal, že ve scéně, kde se obě postavy ráno v Telči loučí, pro mě teprve končí expozice celého filmu a to opravdu zajímavé se teprve začne dít. Jednu dobu jsme i uvažovali, že bychom v poslední části stejně jako Jakuba paralelně sledovali i Ilonu a její reflexi předešlého dne a noci, což se ale ukázalo jako kontraproduktivní, neboť je mnohem zajímavější, když na ni divák myslí a její otázky si klade nebo domýšlí sám.

Road-Movie se natáčelo poměrně dlouho, máš za sebou náročnou cestu. Neměl jsi někdy pocit, že už se kinematografií zabírat nechceš, nebo tě to naopak motivovalo přemýšlet nad něčím dalším? Chystáš nějaký další film?

Jestli jsem měl někdy pocit, že už se kinematografií zabírat nechci? Posledních pět let konstantně. (smích) Opravdu bych byl mnohem radši například antikvářem, to je určitě mnohem přehlednější a klidnější povolání, navíc bez jakékoliv odpovědnosti, krom těch dvou tří lidí týdně, kteří k Vám nechtěně zabloudí. Ale vážně. Během vzniku Road-Movie se značně rozkvetlo tematické zaměření, kterému bych se chtěl filmem věnovat, a cosi, co ještě neumím pojmenovat, mě nad tím nenechá nepřemýšlet a další film nenatočit. Mám vysněný projekt, ve kterém bych chtěl skrze subtilní svět hlavního hrdiny reflektovat politické dění a mediální realitu několika posledních a pravděpodobně i budoucích let, navíc v relativně komediálním a ironickém hávu, řekněme něco mezi Stroszekem od Herzoga a Dr. Divnoláskou od Kubricka, nebo třeba taky adaptaci jednoho známého románu ze 40. let minulého století. Ale to jsou oba takové ty projekty, o kterých asi budu vzhledem k jejich pravděpodobně náročné realizaci ještě dlouho jenom snít. V tuhle chvíli pracujeme s Emou Kovalčíkovou na scénáři z lékařského prostředí, ve kterém se dostanou do křížku lékařská etika a onen obrovský a neovladatelný systém zvaný zdravotnictví. Měl by to být příběh postaršího doktora, který se pod vlivem řady okolností a za vlastního procitání ze zvyku, lhostejnosti a duševní lenosti donquichotsky rozhodne "konat". Zatím jsme ale na začátku a třeba to nakonec bude o něčem úplně jiném.

(kompletní rozhovor k dispozici)

HERCI A ŠTÁB:

hrají: **MATĚJ MERUNKA, AGÁTA KRYŠTŮFKOVÁ, JOSEF LÁSKA, MATĚJ ANDĚL, VÍT ROHR, TOMÁŠ HANÁK, KAMILA TRNKOVÁ, ANNA BŘENKOVÁ, KRISTÝNA MATOLÍNOVÁ, ZDENĚK MARYŠKA a další**

scénář **MARTIN JELÍNEK, VÍT ZAPLETAL**

režie **MARTIN JELÍNEK**

kamera **ALEŠ LNENIČKA, FILIP REJČ**

střih **JANKA NEMČEKOVÁ**

zvuk **TOMÁŠ ORAMUS**

výprava a kostýmy **IVANA KANHÄUSEROVÁ**

výkonný producent **KRISTÝNA KVĚTOVÁ**

producent **ONDŘEJ ŠEJNOHA, STUDIO FAMU**

F A M U

ZÁKLADNÍ INFORMACE

Originální název	Road-Movie
Anglický název	Road-Movie
Žánr	road movie
Stopáž	88 minut
Jazyk	česky, anglicky
Titulky	anglicky
Barva	barevný
Ratio	16:9
Zvuk	Dolby 5.1
Nosiče	DCP, Blu-Ray, Quicktime, DVD
Datum dokončení	August 2015
Světová premiéra	20. listopadu 2015, POFF – Black Nights Film Festival, Tallinn, Tridens First Feature Film Competition
Kontakt:	Kristýna KVĚTOVÁ, CINÉMOTIF FILMS kristyna@cinemotifilms.cz +420 731 203 715
Web	www.road-movie.cz
IMDb:	www.imdb.com/title/tt4970122/
ČSFD:	http://www.csfd.cz/film/66005-road-movie/

